

HRVATSKI SABOR

Klub zastupnika Možemo!

Zagreb, 5. ožujka 2024.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora podnosimo sljedeće

AMANDMANI NA

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O NAČINU IZVRŠENJA PRESUDA
EUROPSKOG SUDA ZA LJUDSKA PRAVA U SKUPINI PREDMETA STATILEO
PROTIV HRVATSKE (BROJ ZAHTJEVA: 12027/10 I DR.) I ODLUKE USTAVNOG
SUDA REPUBLIKE HRVATSKE BROJ: U-I-3242/2018 I DR., drugo čitanje, P.Z. br.**

619

Amandman 1.

U čl. 4. st. 1. t. 15. briše se i dodaje se nova t. 15. koja glasi:

***prijelazni zaštićeni najam* je privremeno rješenje odnosa koje traje za vrijeme provedbe Programa mjera, u kojem zaštićeni najmoprimac plaća zaštićenu najamninu određenu ugovorom o najmu stana sa zaštićenom najamninom ili pravomoćnom sudskom presudom koja zamjenjuje takav ugovor, a Republika Hrvatska vlasniku naknađuje razliku između najamnine koju plaća zaštićeni najmoprimac i prosječne najamnine koja se utvrđuje prema posebnoj formuli propisanoj ovim Zakonom**

Obrazloženje

Smisao Zakona je da država preuzme na sebe teret sanacije problema koji je sama uzrokovala, a ne da odgovornost dijeli po pola sa zaštićenim najmoprimcima jer zaštićeni najmoprimci nisu ni u pola odgovorni za nastala situaciju. Zaštićena najamnina utvrđena je ili ugovorom ili presudom, a razliku do iznosa prijelaznog zaštićenog najma treba snositi isključivo država. Drugačije rješenje stavlja najmoprimca u bitno lošiji položaj od dosadašnjeg, a država sanaciju svog problema, za rješavanje kojeg ima alocirana namjenska sredstva sukladno odredbama Zakonom o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo, svaljuje na zaštićenog najmoprimca.

Trajanje provedbe Programa mjera zavisi isključivo od dinamike rada državnih tijela dok zaštićeni najmoprimac ni na koji način ne može utjecati na duljinu provedbe Programa mjera, stoga je logično da do konačnog rješenja svako povećanje zaštićene najamnine snosi Republika Hrvatska.

Amandman 2.

U čl. 4. st. 1. t. 23. briše se i dodaje se nova t. 23. koja glasi:

subvencija najmnina je razlika između najamnine koju plaća zaštićeni najmoprimac i prosječne najamnine koja se utvrđuje prema posebnoj formuli propisanoj ovim Zakonom

Obrazloženje

Smisao Zakona je da država preuzme na sebe teret sanacije problema koji je sama uzrokovala, a ne da odgovornost dijeli po pola sa zaštićenim najmoprimcima jer zaštićeni najmoprimci nisu ni u pola odgovorni za nastala situaciju. Zaštićena najmnina utvrđena je ili ugovorom ili presudom, a razliku do iznosa prijelaznog zaštićenog najma treba snositi isključivo država. Drugačije rješenje stavlja najmoprimca u bitno lošiji položaj od dosadašnjeg, a država sanaciju svog problema, za rješavanje kojeg ima alocirana namjenska sredstva sukladno odredbama Zakonom o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo, svaljuje na zaštićenog najmoprimca.

Trajanje provedbe Programa mjera zavisi isključivo od dinamike rada državnih tijela dok zaštićeni najmoprimac ni na koji način ne može utjecati na duljinu provedbe Programa mjera, stoga je logično da do konačnog rješenja svako povećanje zaštićene najamnine snosi Republika Hrvatska.

Amandman 3.

U čl. 18. st. 1. tekst iza riječi "plaćati" briše se a dodaje se novi tekst:

zaštićenu najmninu određenu ugovorom o najmu stana sa zaštićenom najmninom ili pravomoćnom sudskom presudom koja zamjenjuje takav ugovor, a Republika Hrvatska vlasniku naknađuje razliku između najamnine koju plaća zaštićeni najmoprimac i prosječne najamnine

Obrazloženje

Smisao Zakona je da država preuzme na sebe teret sanacije problema koji je sama uzrokovala, a ne da odgovornost dijeli po pola sa zaštićenim najmoprimcima jer zaštićeni najmoprimci nisu ni u pola odgovorni za nastala situaciju. Zaštićena najmnina utvrđena je ili ugovorom ili presudom, a razliku do iznosa prijelaznog zaštićenog najma treba snositi isključivo država. Drugačije rješenje stavlja najmoprimca u bitno lošiji položaj od dosadašnjeg, a država sanaciju svog problema, za rješavanje kojeg ima alocirana namjenska sredstva sukladno odredbama Zakonom o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo, svaljuje na zaštićenog najmoprimca.

Trajanje provedbe Programa mjera zavisi isključivo od dinamike rada državnih tijela dok zaštićeni najmoprimac ni na koji način ne može utjecati na duljinu provedbe Programa mjera, stoga je logično da do konačnog rješenja svako povećanje zaštićene najamnine snosi Republika Hrvatska.

Amandman 4.

U čl. 18. st. 2. na kraju rečenice dodaje se:

i koeficijentom opremljenosti (Ko)

Obrazloženje

Prijedlogom zakona, u čl. 4. st. 1. t. 18. propisano je kako prosječna slobodno ugovorena najmnina na tržištu ovisi i o opremljenosti stana, stoga je opremljenost stana potrebno uvrstiti kao jedan o kriterija prilikom određivanja prosječne najmnine.

Amandman 5.

U čl. 18. iza st. 5. dodaje se novi st. 6. koji glasi:

Koeficijent opremljenosti (Ko) iznosi:

- **0,10 za stanove koji nemaju vodu ili struju ili grijanje ili kanalizaciju**

Dosadašnji st. 6, 7, 8 i 9 postaju 7, 8, 9 i 10.

Obrazloženje

Prijedlogom zakona, u čl. 4. st. 1. t. 18. propisano je kako prosječna slobodno ugovorena najmnina na tržištu ovisi i o opremljenosti stana, stoga je opremljenost stana potrebno uvrstiti kao jedan o kriterija prilikom određivanja prosječne najmnine.

Stanovi koji nemaju vodu, struju, grijanje ili kanalizaciju uopće ne mogu konkurirati na slobodnom tržištu stanova za najam stoga najmnina za takve stanove treba biti simbolična, a nema temelja da bilo zaštićeni najmoprimac bilo Republika Hrvatska najmninu takvog stana plaća identično kao da stan ima potpunu opremljenost. Procjenjuje se da je takvih stanova 20%.

Amandman 6.

U čl. 20. st. 1. prva rečenica briše se i dodaje se nova rečenica koja glasi:

Zaštićeni najmoprimac plaća zaštićenu najamninu određenu ugovorom o najmu stana sa zaštićenom najamninom ili pravomoćnom sudskom presudom koja zamjenjuje takav ugovor izravno vlasniku stana, odnosno najmodavcu, svaki mjesec.

U čl. 20. st. 2. brišu se riječi „u visini 50% iznosa“

Obrazloženje

Smisao Zakona je da država preuzme na sebe teret sanacije problema koji je sama uzrokovala, a ne da odgovornost dijeli po pola sa zaštićenim najmoprimcima jer zaštićeni najmoprimci nisu ni u pola odgovorni za nastala situaciju. Zaštićena najamnina utvrđena je ili ugovorom ili presudom, a razliku do iznosa prijelaznog zaštićenog najma treba snositi isključivo država. Drugačije rješenje stavlja najmoprimca u bitno lošiji položaj od dosadašnjeg, a država sanaciju svog problema, za rješavanje kojeg ima alocirana namjenska sredstva sukladno odredbama Zakonom o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo, svaljuje na zaštićenog najmoprimca.

Trajanje provedbe Programa mjera zavisi isključivo od dinamike rada državnih tijela dok zaštićeni najmoprimac ni na koji način ne može utjecati na duljinu provedbe Programa mjera, stoga je logično da do konačnog rješenja svako povećanje zaštićene najamnine snosi Republika Hrvatska.

Amandman 7.

U čl. 33. st.1. riječi „ Za zaštićene najmoprimce“ zamjenjuju se riječima „ Zaštićeni najmoprimci“, riječi „smatra se“ zamjenjuju se riječima „mogu prihvatiti“.

Obrezloženje

Zaštićenim najmoprimcima koji su, zbog oštećenja prouzročenih potresima ili zbog naknadne obnove, privremeno iselili iz stanova rješenje je moralo biti pronađeno u vrlo kratkom roku zbog provedbe radova u okviru obnove. Ti su rokovi puno kraći od rokova navedenih u ovom zakonu i često su ad hoc rješenja. Stoga i tim zaštićenim najmoprimcima treba omogućiti da koristi redovan postupak i rokove.

Klub zastupnika Možemo!

Sandra Benčić, predsjednica Kluba

